

Publicerad 2019-12-07 00:39 av Black raven

Mina lemurer

Dränerad livslust.

Blodapelsin och apelsinblod.

Du fågelskrämma.

Främlingen gömmer sig bakom teatermask av svart snö.

Deprimerande öden dagboken som med sin kalligrafi avslöjar poesins noter i sin egna show där trasdockor älska.

Vi saknar, men inte varandra. Mitt hjärta. Din klösbräda.

Jag simmar i hav av självömkans prästkragar.

Äntligen jag vann över ångesten, om än för en stund.

En dag, En timme. En minut. En sekund.

Mina lemurer överbeskyddar mig.

Jag faller ihop mitt paraply med orkidé.

Någonstans njuter någon av jordgubbslikör.

Men inte jag, vad jag vet.

Videung av betong och jag förlorade mig själv i zebra färgad skata.

En millimeter från sanningen och tukaner viskar.

Den jag en gång älskat, nu försvunnen. Om jag henne åter träffar ska jag hälsa henne välkommen i min egna värld av passionsblommor av sammet.

Där svarta flamingos njuter av varandra, jag blickar bort där evigheten inte känns så avlägsen. Nästintill ohörbart. Obefintlig. Som att spela patients i sin egna värld där ensamheten alltid tar hem segern. En seger över hånskrattande guldschakaler, men lugn, bara lugn. Nu efterrätten är serverad. Bestående av bakelse gjord av härsken grädde. Lika härsken som dina lögner.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Black raven med Poeter.se id #97486 innehar upphovsrätten